

Italiae Notitia, ut de Illyrico Occidentali in superiori parte tabulae Geographicae Italiae descripto dicamus, ratio postulat. Huius provincias sex fuisse videre est in Notitia Imperij Romani, apud quam haec leguntur: [Illyrici provinciae sex, Pannonia secunda, Savia, Dalmatia, Pannonia prima, Noricum Mediterraneum, & Noricum Ripense:] Eaque omnes à Vicario Praefecti Praetorio Italiae per Illyricum, regebantur: ceteris, de quibus alias, Praefecto Praetorio Illyrici Orientalis subiectis.

Singularum termini sic describuntur apud Geographos. Noricum clauditur ab occasu Aeno fluvio: à Septentrione Danubij parte, quae est ab Aeno ad Cetium montem: ab ortu solis, ipso monte Cetio: à meridie, Istriae montibus. Diuisum est autem in Ripense & Mediterraneum. Norici Ripensis situs iuxta Danubium est, quem habet à Septentrione, sicut ab occasu Aenum fluuium, à meridie vero Noricum Mediterraneum, quod usque ad montes Istriae extenditur.

Pannonia superior, quae & prima dicitur, habet ab occasu montem Cetium, à meridie Drauum fluuium, ab ortu Narabonem, per quem diuiditur ab inferiori, & à Septentrione Danubium.

Pannonia inferior terminatur ab occasu Narabone fluvio, à meridie Drauo, à Septentrionibus autem & ab Oriente Danubio.

Savia verò à Pannonijs auulsa, & specialis provincia constituta, Drauo, & montibus Dalmatiae clausa est.

Dalmatiae denique fines sunt, à Septentrionali plaga montes eiusdem cum ea nominis & Savia, ab occasu Istria & Arsia fluuius, ab ortu Praeualis, & à meridie Drilo fluuius, mareque Adriaticum. Haec sunt Illyrici Occidentalis provinciae sex, quae nunc nomen mutarunt dicunturque Bauaria, Austria, Hungaria, Styria, Boscina, Carinthia, Albania, & Sclauonia.

X. **MAGISTRATVS ILLYRICI OCCIDENTALIS.** Quod ad Magistratus earum spectat, sola Pannonia secunda Consulari rem habuit. Vnde cum Elpidius Pannoniae Consularis dicitur à Constantino in Codice Theodosiano, de secunda intelligendum est. Savia Correctori paruit, ceterae Praesidibus: omnes autem subiciebantur Vicario Praefecti Praetorio Italiae per Illyricum, cuius sedes erat Sirmij, in regio palatio, quod partiti sunt Valentinianus & Valens, & de quo plerisque in locis Ammianus. Fuit autem Sirmium inter ciuitates istius regionis omnium primaria, inquit Herodianus. Hanc, teste Zosimo, ex utraque parte flumen alluit, in Istrum semet exonerans: eiusque nominis fuit, ut ab ea, Pannonia inferior Sirmiensis dicta sit apud Cassiodorū. Ideo de hac loquens Ammianus postquam Iuliano data est, scribit quod ad exemplar urbium matris & populosae & celebris, per alias quoque ciuitates ut sydus salutare susciperetur. Apud eam, inquam, sedes erat Vicarij Illyrici Occidentalis; nec est quod alij Vicarium illum haud fuisse apud Illyricum ex hoc contendat, quod nec eius nomen, nec officium reperiantur in Notitia Imperij Romani, cum nec apud eandem legatur Vicarius Italiae per septem provincias, quem tamen extitisse nemo dubitat. Rationem illius omissionis si quaeras, haec esse potest, quod Illyricum, tempore quo Notitia facta est, ab Hunnis occuparetur: ideoque illuc Vicarij mitti desiere. Quod autem ab Hunnis occuparetur, videre est apud Paulum Diaconum, qui haec habet: [Per haec tempora (scilicet Theodosij iunioris) Attila Rex Hunnorum Thracias & Illyricum

b Ammian. lib. 26.

c Herodian. in Maximino.

d Zosim. lib. 2.

e Cassiod. lib. 9.

f Ammian. lib. 21.

g Paulus Diacon. l. 24. hist.